

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1858
14062006

267 - RG - 14062006

PRIMĂRII ROMÂNIEI
SECRET
L. 1871 - 06/2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 85, alineatul 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005, pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 68/2006, inițiată de doamna senator Doina Silistru și de domnii senatori Ilie Sârbu, Sever Șter și Petre Daea din Grupul parlamentar al PSD (Bp. 267/2006).*

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 85 alin. (1) din *Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul scăderii limitei de vârstă a șomerilor încadrați în muncă pentru care angajatorii beneficiază de subvenționarea locurilor de muncă, de la 45 de ani la 40 de ani pentru bărbați, respectiv 35 de ani pentru femei.

II. Propuneri și observații

1. În temeiul art. 85 alin. (1) din *Legea nr. 76/2002*, angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată șomeri în vârstă de peste 45 de ani sau șomeri care sunt părinți unici susținători ai familiilor monoparentale sunt scutiți, pe o perioadă de 12 luni, de plata contribuției

datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj, aferentă persoanelor încadrate din aceste categorii, și primesc lunar, pe această perioadă, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă egală cu un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 2 ani.

La adoptarea măsurii prevăzute de textul de lege menționat, intenția legiuitorului a fost aceea de a stimula angajatorii să încadreze în muncă șomerii provenind din categoriile respective, considerate drept favorizate, greu încadrabile pe piața forței de muncă.

Necesitatea reglementării invocate s-a fundamentat pe studiile și statisticile efectuate asupra cererii și ofertei de locuri de muncă existente pe piața forței de muncă din România, care au condus la concluzia că, deși cererea persoanelor cu vârste de peste 45 de ani de a ocupa un loc de muncă vacant era considerabilă, ofertele emise de angajatori nu erau corespunzătoare cererii invocate, adresându-se cu precădere persoanelor deținând vârste inferioare celor menționate.

2. Prin modificarea art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 în sensul propus de inițiatori, ar beneficia de măsurile de stimulare financiară prevăzute de textul de lege menționat angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată șomeri bărbați în vârstă de peste 40 de ani și/sau femei în vârstă de peste 35 de ani și/sau șomeri care sunt părinți unici susținători a familiilor monoparentale.

Considerăm că persoanele având statutul de șomer și vârste cuprinse între 35 și 45 de ani dețin o deplină capacitate fizică și psihică de a presta muncă, potrivit legii, îndeplinind toate premisele de a atinge nivelul maxim al experienței profesionale în domeniul specific de pregătire și, pe cale de consecință, aceste persoane nu reprezintă o categorie defavorizată, greu încadrabilă pe piața forței de muncă, care să justifice adoptarea unor măsuri de stimulare a angajatorilor pentru a le încadra în muncă.

În același sens sunt de altfel și cele menționate de inițiatori în *Expunerea de motive*, potrivit căroră "este unanim recunoscut că pragul de 40 de ani reprezintă vârsta la care omul intră în categoria persoanelor de vârstă a II-a, vârsta la care se află în deplină maturitate fizică, psihică, profesională, familială, morală...adică îndeplinește toate criteriile necesare unei persoane pentru a obține un contract de muncă".

3. Menționăm totodată că, deși, persoanele cu vârste cuprinse între 36 și 45 de ani ocupă o pondere apreciabilă în categoria celor care se confruntă temporar cu riscul de șomaj, acestea dețin, în egală măsură, un potențial

semnificativ de a ocupa un loc de muncă prin forțele proprii, fără a se recurge la stimularea angajatorilor pentru a încadra aceste persoane.

Subliniem că, din aceleași considerente, nici prevederile legislației europene nu reglementează stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a persoanelor având vârste mai mici de 45 de ani.

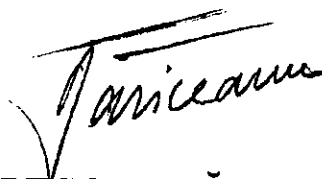
4. Față de cele menționate, învederăm că introducerea persoanelor având vârstele menționate în categoria persoanelor pentru care angajatorii pot beneficia de stimulare financiară, prin subvenționarea locurilor de muncă pe care sunt încadrate aceste persoane, ar genera implicații financiare deosebite asupra bugetului asigurărilor pentru șomaj pe anul 2006, în condițiile în care din bugetul menționat sunt finanțate atât măsurile de protecție socială și de stimulare a ocupării forței de muncă prevăzute de Legea nr. 76/2002, cât și măsurile de protecție socială prevăzute de actele normative cu caracter special ce reglementează concedierile colective efectuate în diverse ramuri ale economiei naționale.

Influențele financiare care ar rezulta ca urmare a aplicării acestei propuneri legislative sunt prezentate în **fișa financiară** anexată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului